

Gândul din vis

Eugenia Calancea

Fața ta plină de dragoste se înclină spre mine
și privește spre soare la lumina toamnei
cu frunze colorate-n aruncate spre cer,
când visele mele aleargă-n jurul tău,
clocotind neîncetat,
urmate de nerăbdarea amintirilor,
privind săruturile noastre,
iar rana din inimă se redeschide
intrând într-o gelozie furtunoasă,
nostalgică, ca o umbră căzută spre mine,
ca atunci când aveam durerea cea mare,
dar totuși, tu văzându-mă așa,
mă mângâi cu milă și astfel suspinele
ascunse-n inima mea dispar ușor,
ca și durerea mea,
deși o lacrimă ce gemea subtil, în taină,
apare-n colțul ochiului,
iar tu cuprins de valul iubirii
o prinzi cu privirea ta caldă
ș-apoi intrai în sufletul meu fierbinte,
cu miros de flori,
visând la amintirea seriilor din toamna vieții,
iar eu alunecam în ochii tăi,
dincolo de gândul din vis.